

Att officiets hexameterdelar äro ett verk, står först och främst utom allt tvivel. Vi hava ju sett, att de i alla avseenden bära en fullkomligt enhetlig prägel. Det är denna del, som under alla förhållanden utgör Eriks-officiets huvudskikt.

Beträffande hymnerna kunna vi icke vara lika säkra. I och för sig är det icke otänkbart, att även hymnerna kunde representera sitt speciella skikt. Att hymnernas samband med ett rimofficium var tämligen löst, ses bl. a. därav, att det fanns officier, som icke alls hade egna hymner.¹ I intet fall kunna dock Eriksofficiets hymner tillhöra samma skikt som nokturnerna *Opem* och *Pugil*, ty de förefinnas redan i de äldsta källorna (bl. a. nr 1) och visa stor utbredning. Visserligen avvika de genom sin jambiska meter från hexameterdelarna, men denna meter var ju den vanligaste för hymner, vilka dessutom tillhöra en annan liturgisk kategori än antifonerna och responsorierna och således lätt kunde få också en avvikande formell avfattning.

En omständighet synes t. o. m. tala för att hymnerna faktiskt skulle uppstått under samma förhållanden som hexameterpartierna. I båda grupperna kan nämligen påvisas tydligt inflytande från Dominicusofficiet. I en uppsats har jag tidigare anfört några exempel på lån och inflytanden från dominikanernas liturgiska sånger på den medeltida nordiska kyrkomusiken.² Så har t. ex. Erikssekvensen »Gratulemur dulci prosa» lånat melodin, den metriska strukturen och till och med några textrader från Dominicussekvensen »In caelesti hierarchia» och *versus Allelujaticus* »Rex pie martir inclite» melodin från motsvarande *versus* »Pie pater Dominice».³ Jämföra vi nu Eriksofficiets hexameterdelar med Dominicusofficiet, så visa sig även här tydliga anknytningspunkter. Så har melodin till antifonen »Correxit» i sin helhet och nästan not för not tagits från Dominicusofficiets antifon »Florem pudicitiae», och mer eller mindre tydliga melodiska beröringspunkter kunna därutöver konstateras åtminstone mellan följande antifoner och responsorier i de båda officierna:

<i>Eriksofficiet:</i>		<i>Dominicusofficiet:</i>
<i>a. Dulcis</i>	—	<i>a. Sitiebat</i>
<i>a. Digne</i>	—	<i>a. Scala</i>
<i>a. Infanti</i>	—	<i>a. Pauper</i>

¹ Se, t. ex. *Analecta Hymnica*, del 25, officierna för Castulus s. 193, Christina s. 196 och Christinus s. 199.

² *Dominikanische Vorbilder im mittelalterlichen nordischen Kirchengesang (Gedenkboek Dr D. F. Scheurleer*, Haag 1925, s. 129—134).

³ Dominikanernas liturgiska inflytande i Norden har kommit i ny belysning särskilt genom A. MALINS *Der Heiligenkalender Finnlands* och G. LINDBERGS *Die schwedischen Missalien des Mittelalters*.